

Αριστερή Συσπείρωση: Ανακοίνωση για την στοχοποίηση του καθηγητή της σχολής Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών ΕΜΠ Δ. Καλιαμπάκου

Χθες, Δευτέρα 04/06/2018 μέλη της αναρχικής συλλογικότητας «Ρουβίκωνας» πραγματοποίησαν μια άστοχη παρέμβαση στοχοποίησης του καθηγητή της σχολής Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών ΕΜΠ Δ. Καλιαμπάκου με πρόφαση την τοποθέτησή του για την έρευνα και εξόρυξη Πετρελαίων στην Ήπειρο.

Η στοχοποίηση του Δ. Καλιαμπάκου μέσα από την εκτεταμένη αναπαραγωγή του σχετικού υλικού από τα συστημικά μέσα του θεάματος (δημοσιοποιήθηκε σε όλα τα αστικά media και τον αστικό τύπο της χώρας) και η κατασυκοφάντηση της επιστημονικής και πολιτικής θέσης και δράσης ενός καθηγητή που δημόσια έχει τοποθετηθεί υπέρ του ΑΣΥΛΟΥ στα Πανεπιστήμια (ίσως του μόνου τόσο ξεκάθαρα), και υπέρ της ΔΗΜΟΣΙΑΣ εκμετάλλευσης και έρευνας των κοιτασμάτων της χώρας (ίσως του μόνου τόσο ξεκάθαρα) και ενάντια στον περιβαλλοντικά και κοινωνικά επιζήμιο ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστικών οργανισμών και των εκλεκτών του ΣΥΡΙΖΑ Πετρελαϊκών Πολυεθνικών (Repsol, Energean Oil & Gas) για τον έλεγχο των ενεργειακών ροών και κοιτασμάτων της περιοχής, είναι εξαιρετικά προβληματική και ξένη στις αρχές και τη φυσιογνωμία που διαπερνά την πολεμική θέσεων στο εσωτερικό του Κινήματος και της οργανωμένης πάλης.

Επιπρόσθετα, είναι τουλάχιστον περίεργη η επιλεκτική στοχοποίηση του συγκεκριμένου καθηγητή του ΕΜΠ για τη μελέτη έρευνας και εξόρυξης (και με άσχετα επιχειρήματα και αναγωγές για τα καμένα δάση), όταν είναι σε όλους γνωστό ότι στο εσωτερικό των πανεπιστημίων διεξάγονται όργια διαφθοράς, διαπλοκής και καθοδήγησης της πανεπιστημιακής έρευνας από το Κεφάλαιο, την Κυβέρνηση και το ΝΑΤΟ, με τα οποία οι Φοιτητικοί Σύλλογοι, το φοιτητικό κίνημα και οι δυνάμεις της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχουν συγκρουστεί κατά τη διάρκεια όλης της χρονιάς.

Μιας χρονιάς που ακριβώς επειδή το αστικό κράτος κλιμακώνει την επίθεση στο εσωτερικό των πανεπιστημίων και στο σύνολο του χώρου της εκπαίδευσης, με μια σειρά αντιδραστικών

αναδιαρθρώσεων και συρρίκνωσης της δημόσιας χρηματοδότησης, ακριβώς γι αυτό οι μηχανισμοί κράτους/παρακράτους επιχείρησαν την καταπάτηση του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ και το χτύπημα των Φοιτητικών Συλλόγων στον εορτασμό της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου και στις Φοιτητικές Εκλογές.

Τώρα που οι απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ επιχειρούν να καλλιεργήσουν ελπίδες ψευτο-εξόδου από τα Μνημόνια, για να εμποδίσουν τον Λαό να ξαναβγεί στο προσκήνιο και να διεκδικήσει αυτά που του κλέψανε 10 χρόνια Μνημονίων, τα κύτταρα πολιτικής και κοινωνικής αντίστασης μέσα στα Πανεπιστήμια που επιχειρούν να μπλοκάρουν και να ανατρέψουν τις πολιτικές του Κεφαλαίου και τους φορείς υλοποίησής τους, αποτελούν αντικειμενικό εμπόδιο για την Κυβέρνηση και το Κράτος, και η στοχοποίηση, συκοφάντηση και εκφοβισμός τους, αποτελούν παλιά και γνωστή μέθοδο.

Γι αυτό και οι δυνάμεις του Κεφαλαίου, του εθνικιστικού παραληρήματος και του Νόμου και της Τάξης, από την μια χαϊδεύουν τους μαχαιροβγάλτες της ΧΑ και από την άλλη προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν τη κοινή γνώμη με τη ρητορεία "ΑΣΥΛΟΥ ΑΝΟΜΙΑΣ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ", ουσιαστικά στοχοποιώντας τις συγκρουσιακές κινηματικές πρακτικές που το φοιτητικό κίνημα υιοθετεί για να προχωρήσει την πλατιά και μαζική του πολιτική δουλειά. Γι αυτό άλλωστε και η media-κου τύπου άσκηση πολιτικής όταν είναι ξεκομμένη από το μαζικό κίνημα, αξιοποιείται εύκολα από το αστικό κράτος ενάντια στους κοινωνικούς αγώνες και τις συγκρουσιακές πολιτικές πρακτικές.

Σε αυτό το συνολικό πλαίσιο και μην ξεχνώντας ότι οι πολιτικές δυνάμεις τις Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς όχι μόνο δεν διευκολύνουν αλλά αντίθετα πρωτοστατούν στις κινητοποιήσεις ενάντια στον κυβερνητικό σχεδιασμό των εξορύξεων στην Ήπειρο, θεωρούμε ότι η στοχοποίηση Καλιαμπάκου αφήνει ανοιχτά πολλά ερωτηματικά.

Ο δρόμος της ταξικής σύγκρουσης και της οργανωμένης πάλης λαού και νεολαίας κόντρα στο μαύρο μέτωπο Κυβέρνησης-Ε.Ε-Κεφαλαίου είναι ο μόνος που μπορεί να συγκρουστεί στην πράξη με τον υφιστάμενο συνασπισμό εξουσίας, τους καπιταλιστές και τους «πετρελαιάρχες» προασπίζοντας τις κοινωνικές ανάγκες, δείχνοντας το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και θέτοντας τις βάσεις μιας άλλης κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, μιας κοινωνίας που ο παραγόμενος πλούτος θα ανήκει στους εργάτες που τον παράγουν. Μιας κοινωνίας που θα προχωρά μπροστά, αξιοποιώντας την Επιστήμη και την Τεχνική σε όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας και δεν θα γυρνά πίσω στον «πολιτισμό» του κανιβαλισμού, του αγνωστικισμού και των λαϊκών δικαστηρίων του φέισμπουκ.

Αριστερή Συσπείρωση

05/06/2018

Αναδημοσίευση από Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων:

Σε επιστολή του, αποκλειστικά για την ιστοσελίδα του δημοτικού ραδιοφώνου Ιωαννίνων, ο Δημήτρης Καλιαμπάκος καθηγητής του ΕΜΠ, αναφέρεται στην “παρέμβαση του «Ρουβίκωνα»» στο γραφείο του τη Δευτέρα 4 Ιουνίου. Η επιστολή είναι η ακόλουθη:

Μια οφειλόμενη απάντηση

Δημήτρης Καλιαμπάκος, Καθηγητής ΕΜΠ

05.06.2018

Με αφορμή την παρέμβαση του «Ρουβίκωνα» στο γραφείο μου τη Δευτέρα 4 Ιουνίου, οφείλω να υπερασπιστώ τις απόψεις μου και την προσωπικότητά μου με μια δημόσια τοποθέτηση, μιας που οι συνθήκες της παρέμβασης και πολύ περισσότερο ο τύπος της δημοσιότητας που πήρε το γεγονός δεν το επέτρεψαν. Ξέρω ότι η άποψή μου, δυστυχώς, δεν θα φτάσει στα ίδια αυτιά που έφτασε η διαστρέβλωσή της, αλλά επέλεξα να μην χρησιμοποιήσω τους ίδιους μηχανισμούς ενημέρωσης, γιατί ήξερα ότι, κατά πάσα πιθανότητα, θα χρησιμοποιούνταν για σκοπούς στους οποίους αντιστέκομαι χρόνια. **Για αυτό δημοσιοποιώ τη θέση μου μέσα από το Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων.**

Ως γενική αρχή, πιστεύω ότι υπό τις κατάλληλες προϋποθέσεις, περιβαλλοντικές και τεχνικές, και, κυρίως, κοινωνικές και πολιτικές, η αξιοποίηση των εγχώριων πόρων μπορεί να συμβάλλει σε μια πορεία ανεξάρτητης αναγέννησης της χώρας. Στις παρούσες δε συνθήκες υπερασπίζομαι την ύπαρξη δημόσιου φορέα έρευνας κι εκμετάλλευσης για τους ορυκτούς πόρους, τοποθετούμενος ανοιχτά ενάντια στις νεοφιλελεύθερες επιλογές διάλυσης ή ιδιωτικοποιήσεων ΔΕΗ, ΔΕΠΑ, ΙΓΜΕ κλπ. Αυτοί που εύκολα, ως μια μορφή ιδιότυπου «λουδισμού», ισχυρίζονται το αντίθετο, θα πρέπει να θυμηθούν ότι ο «μύθος της ψωροκώσταινας» αποτελεί διαχρονικά στη χώρα ιδεολογικό εργαλείο παθητικοποίησης και υποταγής του λαού. Από την κατοχή μέχρι και τα πρόσφατα πολιτικά γεγονότα. Και κάποιοι πλήρωσαν πολύ σκληρά την επιστημονική εργασία και θέση τους που διαψεύδει τον μύθο.

Δέχθηκα να αναλάβω τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την Εκμετάλλευση των Υδρογονανθράκων στην Ήπειρο γιατί είναι το αντικείμενο της δουλειάς μου, γιατί η Ήπειρος είναι το σπίτι μου, γιατί αν δεν την έκανα εγώ ο επόμενος που θα την αναλάμβανε, ίσως, θα ήταν χαλαρός στους περιορισμούς που θα έβαζε. Ίσως, τέλος, γιατί από χαρακτήρα δεν θα μπορούσα να αποφύγω να πάρω θέση, απλά «για να μη μπλέξω».

Η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που η ερευνητική ομάδα μου συνέταξε, πριν έξι χρόνια (η οποία δεν έχει χαρακτήρα άδειας ή έγκρισης), έχει δυο βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτον, θέτει αυστηρές προδιαγραφές (τις πλέον αποτελεσματικές σε διεθνές επίπεδο) τόσο για την έρευνα όσο και για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, τις οποίες είναι υποχρεωμένες να τηρούν οι περιβαλλοντικές και άλλες μελέτες (π.χ. κοινωνικού κόστους- οφέλους) που πρέπει σύμφωνα με τη ΣΜΠΕ να εκτελεστούν. Επίσης, παίρνοντας υπόψη τη δικαιολογημένη δυσπιστία του κοινού έναντι των κρατικών μηχανισμών ελέγχου, προτείνει, για πρώτη φορά, τη συμμετοχή πολιτών, του κοινού, στους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Όμως, η πραγματική τομή που υπάρχει στη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την Ήπειρο είναι μια πολιτική θέση: δίνεται, ανάμεσα στην έρευνα και την εκμετάλλευση, καθοριστικός, αποφασιστικός ρόλος στους πολίτες και στην τοπική κοινωνία στο ερώτημα για το αν πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση. Είναι μια καθαρή θέση που, για πρώτη φορά, εμφανίζεται σε Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η θέση αυτή συνάντησε δριμεία αντίδραση. Όμως, την υπερασπίστηκα τότε και την υπερασπίζομαι και τώρα. Σήμερα, είναι νόμος του κράτους και αν, άμεσα ή έμμεσα, υπονομευθεί, αυτό θα είναι παράνομο. Η άποψή μου αυτή δεν απορρέει από το γεγονός ότι η πλειονότητα της κοινής γνώμης έχει πάντα δίκιο, αλλά από τη βαθύτατη πεποίθησή μου ότι τίποτε δεν προχωράει, και δεν έχει νόημα να προχωρήσει, χωρίς την ουσιαστική συναίνεση της τοπικής κοινωνίας.

Τέλος, στην παρέμβαση ακούγεται η φράση μου «είστε σίγουροι ότι ξέρετε σε ποιον μιλάτε;», η οποία μπορεί να ερμηνευθεί με λάθος τρόπο και για την οποία θέλω να δώσω το πραγματικό της περιεχόμενο.

Η φράση έχει το νόημα πως η δράση μου για την προστασία και την αναγέννηση της Ηπείρου είναι γνωστή. Και, βέβαια, δεν θα την ευτελίσω παρουσιάζοντάς την ως «επιχείρημα».

Άλλωστε, τα βουνά και οι άνθρωποι της Ηπείρου ξέρουν.

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε την ανακοίνωση του Ρουβίκωνα:

Ρουβίκωνας: Παρέμβαση στο γραφείο του Καλιαμπάκου για τις εξορύξεις πετρελαίου στην Ήπειρο

.....

ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α, Τοπικές Ηπείρου: Χαιρετίζουμε το μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων που πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα την 1/6

Χαιρετίζουμε το μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων που πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα την 1η Ιούνη.

Οι τοπικές επιτροπές Ηπείρου της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α χαιρετίζουν όλους τους Ηπειρώτες που συμμετείχαν στο μεγαλειώδες συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε από τις επιτροπές αγώνα της Ηπείρου.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί σε παραπέρα μαζικοποίηση του αγώνα, στη συγκρότηση επιτροπών αγώνα σε όλους τους δήμους της Ηπείρου, στο μαχητικό συντονισμό τους και δηλώνουμε ότι θα υποστηρίξουμε με όποιες δυνάμεις το κίνημα με κριτήριο τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας και του δικαιώματός της σε μία αξιοβίωτη ζωή, σε ένα προστατευμένο περιβάλλον, μέσα από την αμφισβήτηση του καταναλωτισμού, του ενεργοβόρου καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και της κατοχής των πηγών ενέργειας από το κεφάλαιο.

ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α τοπικές επιτροπές Ηπείρου

.....

Πρωτοβουλία Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων

Το κείμενο πλαίσιο, στο οποίο στηρίζεται η συγκρότηση της **Πρωτοβουλίας Αθήνας** ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων είναι το παρακάτω:

STOP στις έρευνες και στις εξορύξεις υδρογονανθράκων

Νέες καταστροφικές και επικίνδυνες επιλογές έχουν αρχίσει να υλοποιούνται, με

απροσδιόριστες συνέπειες στη ζωή μας και στο μέλλον του τόπου. Πετρελαϊκοί κολοσσοί, που ενοχοποιούνται για ανυπολόγιστες οικολογικές καταστροφές και εξυπηρετούνται από την εκμετάλλευση και το αιματοκύλισμα Μέσης Ανατολής και Αφρικής, έχουν εγκατασταθεί στην Ν.Α. Μεσόγειο.

Στη χώρα μας, η Ήπειρος, η Αιτωλοακαρνανία, η Β.Δ. Πελοπόννησος, ο Δ. Πατραϊκός, το Κατάκολο, το Ιόνιο και η θάλασσα νότια της Κρήτης, έχουν παραδοθεί -με συμβάσεις παραχώρησης- για έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων (πετρέλαιο και φυσικό αέριο). Ταυτόχρονα, με τις πρώτες προσπάθειες εξόρυξης στην Κύπρο, ξεκίνησε η όξυνση των σχέσεων με την Τουρκία.

Οι υδρογονάνθρακες δε φέρνουν την ευτυχία

Οι διεθνείς έρευνες και στατιστικές είναι αμείλικτες: χώρες και περιοχές που βάσισαν την οικονομία τους στις εξορύξεις, έχουν από τους χαμηλότερους δείκτες δημοκρατίας, υγείας, ποιότητας περιβάλλοντος, εκπαίδευσης και τους υψηλότερους σε διαφθορά, ανεργία, φτώχεια, ανισότητες, βία και συγκρούσεις. Όπως έχει αποδειχθεί στην πράξη, πολλές περιοχές εξόρυξης -αμέσως μετά την πρώτη περίοδο κατασκευής των έργων- βρίσκονται αντιμέτωπες με τον οικονομικό μαρασμό, ασθένειες που σχετίζονται με την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, απώλεια θέσεων εργασίας και τεράστιο κύμα μετανάστευσης. Χαρακτηριστικό, πρόσφατο παράδειγμα η περιφέρεια Μπαζιλικάτα στη γειτονική Ιταλία.

Τα κέρδη στις εταιρείες, οι ζημιές στην κοινωνία

Υπόσχονται αμφίβολα οικονομικά οφέλη για το Δημόσιο από μισθώματα και φόρους, ανάλογα με τα κέρδη που θα δηλώνονται. Αναμφίβολα, δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τα κόστη των δημόσιων υποδομών που συνδέονται με τις εξορύξεις, της αντιμετώπισης -έστω και μέρους- των επιπτώσεων στην υγεία, στο περιβάλλον, στις παραγωγικές δραστηριότητες και του εξοπλιστικού «πυρετού», που αναμένεται να ακολουθήσει.

Από την άλλη πλευρά, τοξικά αέρια και απόβλητα, ρύπανση των νερών και της θάλασσας, αποψίλωση δασών, αλλοίωση τοπίων, αύξηση της σεισμικότητας, καθιζήσεις, καταστροφή γεωργικής γης, εκτοπισμός των παραδοσιακών δραστηριοτήτων (κτηνοτροφία, μελισσοκομία κλπ), υποβάθμιση της δημόσιας υγείας είναι οι μη αναστρέψιμες επιπτώσεις, ακόμη και στην υποθετική περίπτωση της «κανονικής» λειτουργίας των έργων εξόρυξης. Σε περίπτωση ατυχήματος, οι επιπτώσεις στο περιβάλλον, στον τουρισμό, στην αγροτική παραγωγή και στην αλιεία θα είναι ανυπολόγιστες. Και θα τις πληρώσουμε εμείς και όχι η

Total, η Repsol, η Edison, η Exxon Mobil ή ο Λάτσης. Το πρόσφατο ατύχημα με τη διαφυγή μερικών τόνων πετρελαίου στο Σαρωνικό, είναι ένα ελάχιστο δείγμα της καταστροφής που θα απειλεί τεράστιο τμήμα της χώρας.

Ούτε στην Ήπειρο, ούτε πουθενά

Στην Ήπειρο, ξεκίνησαν οι διερευνητικές γεωτρήσεις ξεσηκώνοντας ένα κύμα τοπικών αντιδράσεων, που κινητοποίησαν τους απανταχού Ηπειρώτες. Μια περιοχή με πλούσια βιοποικιλότητα, ιδιαίτερο ορεινό ανάγλυφο, ποτάμια, δάση, παραδοσιακούς οικισμούς και μοναδικά τοπία, που αποτελεί την πιο καθαρή και την πιο ανέγγιχτη περιοχή της Ε.Ε., προορίζεται να γίνει «σουρωτήρι» από χιλιάδες γεωτρύπανα που θα φτάνουν σε μεγάλα βάθη. Γεωτρύπανα που στήνονται ανοίγοντας δρόμους σε όλα τα βουνά αλλά και - αυθαίρετα- σε αγροτικές ιδιοκτησίες, ρυπαίνοντας τα νερά και καταστρέφοντας το τοπίο, προκειμένου να ψάξουν για κοιτάσματα.

Στα νησιά του Ιονίου, στην Αιτωλοακαρνανία, στην Πελοπόννησο και στην Κρήτη οι κάτοικοι ανησυχούν, ζητούν ενημέρωση και αντιδρούν στη βίαιη αλλαγή που τους επιβάλλεται.

Δεν είναι μόνοι τους! Έχουν στο πλευρό τους όσους συνειδητοποιούν ότι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων είναι μια στρατηγική επιλογή, που θα επηρεάσει αρνητικά τη συνολική θέση της χώρας και θα διαιωνίσει την υποταγή της σε ένα αδιέξοδο οικονομικό μοντέλο, που έχει σαν αποτέλεσμα την καταλυτική διατάραξη της αρμονικής σχέσης ανάμεσα στον άνθρωπο και στη φύση.

Υπάρχει άλλος δρόμος και μας αφορά όλους

Ένας ενεργειακός σχεδιασμός, με κεντρική κατεύθυνση την εξοικονόμηση και με αποκεντρωμένη αξιοποίηση ανανεώσιμων ενεργειακών πόρων -χωρίς τις ακρότητες που βιώνουμε σε διάφορες περιοχές της χώρας-, μπορεί να αποτελέσει έναν ορατό στόχο, που θα βελτιώσει τις συνθήκες του περιβάλλοντος, δημιουργώντας πολλαπλάσιες θέσεις εργασίας, μειώνοντας το κόστος της ενέργειας και θα αντιμετωπίσει την ενεργειακή φτώχεια που απειλεί ολοένα και μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας μας. Με την προϋπόθεση ότι ο στόχος αυτός θα αποτελεί μέρος μιας συνολικότερης προσπάθειας ουσιαστικής αμφισβήτησης του εξορυκτικού μοντέλου ανάπτυξης.

Ελάτε να αγωνιστούμε μαζί!

Να μην αφήσουμε να γίνει η χώρα μας το νέο πεδίο συγκρούσεων και καταστροφής

για τον έλεγχο των ενεργειακών πόρων και δρόμων.

Ο πλούτος της χώρας μας βρίσκεται πάνω στο έδαφος,
όχι κάτω από αυτό.

Απρίλης 2018

Πρωτοβουλία Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων